

26. May. 1971

FAKTA

Dato:

26. May. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 3 s. 22-36

Paris

26-5-71.

Den stadig højt hvorned
j's arbejder nok "Rød + Blå"
i den er givet udtrykt for
en steds raad til det.

Jeg synes at en gang mere
j's simpelt hen hvide først
ved en idee - og den nu her
dog, trods alt, det alibi at
den har rumstret i mig
egen navn at part oar.

Men - som tidlig med at
j's gør noget ved ideen
har j's en stærk følelse af
at ~~det~~ den trods alt i alle
er det - i hve det j's egent-
lig ønsker og vil.

Men she kan den gøre til
noget andet - det er mit
houb. Det j's sårer er en
krøpselig hed - eller rettere at
ideen stadig, omend den
rent teknisk, er bundet i
det billedmæssige.

Fru at vist lidt punket langt
lidt i tiden har det været
noget j's har sårer stærkt
og mærkeligt ved billedet

man får mere kropshøjhed (og
det var vel bl. a. dette
Så nu som var en af grunn-
-dene til at jeg begyndte at
afspejle med film.)
Alligevel er jeg utidlig efter
uhellige lysmiljøer - på ofte
rene flugt perspektiv - vandt til-
-bage til lille del.
På alle måder har jeg
perspektiv at kropshøjde det
- uden resultat. Det ved bl. a.
med at være en abstraktion.
I virkeligheden kan jeg ikke
se nogen reel vej væk fra
billedet - som er en for nu
alle de indtil nu perspektive
lys miljøer (film - foto - collage
- montage - objekter - rum -)
hvor egentlig bare var en an-
-den måde at tage billeder
på og her (måske derfor)
ikke bragt mig til den
kropshøjhed som jeg havde
på. Måske burde lysmiljø-
-er søge sig frem væk at
bringe sin egen krop, men
dets egner jeg mig ikke til

Paris

26-5-71.

Den stadig højt hvorned
jeg arbejder med "Rød + Blå"
i den er givet udtrykt for
en slags råd til det.

Jeg synes at en gang mere
jeg simpelt hen holder fast
ved en ide - og den er her
dog, trods alt, det alibi at
den her rumstrel i mig
opnem og fast var.

Men - som tidlig med at
jeg går noget ved ideen
her jeg en stærk politisk og
at ~~det~~ den trods alt ikke
er det - i det det jeg egent-
lig ønsker og vil.

Men she kan den gøre til
noget andet - det er mit
hoved. Det jeg ser er en
krøvelighed - eller rettere at
ideen stadig, omend den
rent teknisk, er brudt i
det billedmæssige.

Fra et vist kildpunkt langt
tilbage i tiden her det var
noget jeg har svært svært
og mærkeligt ved billedet

monyen mere kropstøj had (og
det var vel bl. a. dette
Så en som var en af grunn-
-drene til at få begyndt at
arbejde med film.)
Alligevel er jeg utidigt efter
uhellige lysmiljøer - jo ofte
rene flugt perspektiv - vandt til -
-brug til lille del.
På alle måder har jeg
perspektiv at kropstøj gøre det
- uden resultat. Det ved bliv
med at være en abstraktion.
I virkeligheden kan jeg ikke
se nogen reel vej væk fra
billedet - som oven for navn
alle de indtil nu perspektive
lys miljøer (film - foto - collage
- montage - objekt - rum -)
hvor egentlig bare var en an-
-den måde at lave billeder
på og har (måske derfor)
ikke bragt mig til den
kropstøj had som jeg havde
pne. Måske burde lysmiljø
- og så lige på være at
bringe sin egen krop, men
dets egner jeg mig ikke til

den stavs offentlig og her den
dette beredte og dels er det
for og publikum og for mig
u la mode.
Pou grund af den situation
j's ~~tror~~ vil vil vord ses maa-
-sigt har bragt mig i er
j's pou en moude brændt
lit en teknisk - udtryks form
som kan præcisere og klæber
har ved dette ord i den ne-
stille - og derved over alene kom-
-men i det ved de for-ke-
udstillings minlykter j's har.
Så kan man stille det spørgs-
-maal om min vil vord ses
-ituation kan og byr andet
for derved, moude, at give mig
andre minlykter? Men ønsker
j's at en eller min vil vord ses
-form? Ønsker j's andre min-
-lykter? Ønsker j's
moude minlykter - men ønsker
og minlykter er min ly for-
-skellige ting. Men kan man
realistisk stille spørgsmaalet
om j's vil vord ses med de
arbejds minlykter min minly-

- vorende til vorelses form giver
mig?

For at kunne besvare et
Soudant Spørgsmaal maa
man prøve det umiddelbare
at se Soudant i den

Situation man står i -
hvad ~~består~~ er den?

Det helt direkte iøjeblikke -

- lige i umiddelbare svar
er: at det syn er en mærke-

-lig til vorelse.

Maa ske at alle menneskers til-

-vorelse naar det kommer til

Skyltke, og hvis de har se

Soudant iøjeblikke, - mærke-

-lig, men det gør jer ikke

min julelse af markedshod

mindre.

Hvad er det j's synes i-

Sou markthod ved min til-

-vorelse?

Spørg i form mest at den

er fyldt med kunst - at

den egentlig ikke drøjer sig

om andet end kunst -

noget som set på næsten

alle menneskelige Synspunkter

(inklusivt mit øst) er totalt
lige gyldigt - overflødig.
Det gør ikke nogen bedre
at jeg har en stærk følelse
af at den permanente be-
skæftigelse med kunst i
overvejende grad tjener som et
sting midt i den her verden
til dens reelle problemer.
I mange (alle?) de tilfælde
af de her verdensproblemer
jag ikke kan løse flytter
jeg blot på ind i kunsten
og kunstens problemer tror
jeg heller ikke løse så som
at løse flytter mig med.
Det er vel derfor jeg synes
det er en mærkelig, tilværelse
- en meningsløs.
Vil den her verden jeres mindre
meningsløs hvis man i stedet
- for at forsøge at løse kun-
-stens problemer løse pro-
-blemerne i sin tilværel-
-se? Jeg undgår kun-
-streligion med verdens-
-problemerne ved at flytte
ind i kunsten - og er det

ikke den egentlige årsag til
at jeg i det kunstneriske
arbejde søger kropslig og
køn findt abstraktion?
Kunsten virker som en
møde som en berøring
der koster mig til tider
til værelsen den af viser at
være i den hist med til væl-
des problemerne - Kunstens
problemer er kunstneriske
(hvad fanden det søer vil
sige!) men jeg vil gøre
kunstens problemer til søer
til værelsen i den to picasso de
to - men det gør ikke
- kunst er til søer de
og sidst ikke perspektiv-
se. Gør jeg søer søer søer
jeg erkender at alle problemer
hører sammen - jeg kan ikke
lære de kunstneriske pro-
-blemer fordi jeg ikke
kan lære min til værelses-
problemer - søer søer søer
det. Derfor søer jeg søer
det er søer søer søer søer
er søer søer søer søer

fuld lige gyldig - det ville
jå formodentlig ikke synes,
overhovedet ikke besvare
mig med min's jå ikke
forsøge at gøre kunst og
livsværelse identiske - eller
forsøge at gøre kunsten til
at erstatte livsværelsen og
løse dens problemer.

Min liggyldige og gode min
mon den for være at prøve
og løse livsværelsens problemer
i livsværelsen og ikke i
kunsten.

Det alt overvejende problem
i min livsværelse for øje-
-blibthed er seksualproble-
-met - det er en virkelig
indlysende klage. Jeg forsø-
-ger alle småt og for at
at løse dette problem
lige fra onani til Zen bu-
-dishisme (jå man være
en mæns som prøve at det
kan være en hjælp og en
med hjælp til at dykke
Zen budishisme). Dette

problem stille en række u-
løselige spørgsmål bl.a:
Bør JS - kan JS - har JS
lyst til at bygge ud af
min nuværende tilværelse,
hvilke bl.a vil sige mit
samarbejde med Berthel - for
at løse dette problem?
Er problemet som centralt
og hvis vigtigt at en sø-
drastisk løsning er nød-
vendig?

Det er simpelt nok at
spørgsmål om man kan,
~~træde~~ og skal, holde ud
at leve i et tilværelse resten
af sine dage.

Hvis dette problem sig i det
helt fjerde ved at foretage et
sødrastisk skridt?

Jeg må se den kendsgerning
i øjnene at JS er en ældre
mand - og ikke kan tænke
mig med dem de sidste unge
år - den tid er forbi.
Og et forhold til en sø-
drastisk løsning af denne tilværelse

vil det ikke efter et stykke
tids forlyt blive fuldstændig
i den henseende med mit nuværende
forhold med Bodil? Hvilket
søndersynligt - for usten til
ilden. Og søndersynligt heden
for at jeg kunne til og med
at komme til at ende
mine dage i total ensom-
hed er meget stor - de
dage er jo også forbi (hvis
de nogen sinde har været der)
hvor man kan gøre sine
prøve på.
Det er i virkeligheden et
helt uløseligt problem.
Og det er tragedien - for
der har altid for mig
været et uløseligt problem
- og selv med tilende på det
at tilværelsen har været smuk
mig for det væsentligste.
Harde det ikke været til hjælp
- der som har jeg ikke det
ville være som svor for mig
at leve i et liv - men
jeg føler at ~~denne~~ dette
savn ~~er~~ simpelt kan er

roden til alt ondt i mine
tilværelse.
Dog den skal jeg have en
oversag - for havde man mit
i hende det at skynde skylden
for alt det skæve i tilværelsen,
hvad som havde man nok
møgt andet som ville forklare
- men en høj som forperdeligt.
Alle mennesker har givet, en
eller anden ting som de me-
-ner er skylden til at det
hule er ud helvede til.
Er det ikke det ene som er
det, det ondt.
Det er en mærkelig, barnlig,
indstilling til tilværelsen at
kræve noget af den - især
kræve at den skal være præcise
en bestemt måde rettede
sig efter ens personlige ønsker.
Man skal (kan) ikke stille
krav - eller have ønsker.
Det er sikkert som den at
det som man giver skylden
for ens mislykkede tilværelse
egendigt oftest er et helt til-
-fældigt valgt område der
alene tjener som et lille over-

den virkelige årsag.
Og her har Zen budet man
hjælper mig synes jo - for
den viser at den virkelige
årsag er at man spørger
- hvorfor - og hvorfor - at man
vinder hvad som er godt
og hvad som er skidt for
den. Og herde man med, de-
-pride man sig på hvor
-spørger - hvor - og vinderne
ville der jo ikke være noget
som var godt eller dårligt
for en - som ville der kun
være det der var - og uden
vindering var det hvordan
godt eller ondt - man var
der bare. Vinderne skaber
problemer og begge dele skaber
man selv - de kommer man jo
via en selv - i en selv og ikke
ud af den kom me luft.

Om det seksuelle siger
Arnaud Desjardins bl. a.
i "Les Chemins de la sugges-
-se" Tome II.
Avec des motifs différents

mais (on cordants, les moines,
les nonnes, les ascètes, les
époux à bon droit, toute
vie sexuelle normale. Je dis
"normale" car l'énergie sexuelle
- le n'en a pas disponible pour
un bout et, d'une façon ou
d'une autre, elle doit être
transformée et utilisée à
~~des~~ d'autres fins.

Un être unifié et harmoni-
-eux n'a pas de problème
sexuel, un être capable
d'aimer vraiment et libre-
-ment non plus.

Aimer ne signifie pas désirer
le corps de l'autre mais
comprendre son essence,
et l'amour de monde peut
simplement beaucoup
d'intelligence et beaucoup
de sympathie.

On ne peut pas aimer un
autre si on ne s'aime
pas soi-même et on ne
peut pas s'aimer soi-même

Si on est en conflit avec
soi-même, si on dit oui
et non au même temps
ou oui le matin et non
le soir.

Paris

28-5-71.

Der er et ude market
interview med Anne Sophie
Seidelin i information om
Kunstfonden.

Hun siger som mange helt con-
-trale ting at man bliver
med til at tænke de arge-
-monter hun kommer med rebat-
-tøj igennem for ikke at lade
den offentlige beqvstning løbe
af med en.

Anne Sophie Seidelin ~~er~~ siger
bl. a " - inkluderer man sig
med systemet, som bliver man
engageret i det."

Der er en kendsgerning som
som at sige alle kunstnere (mang
sagt inklusive) ikke vil de i
åpne, men altid undskylder
med vording i heresud i skul
for leve!
Videre siger hun "Jeg mener, at